

זכות התורה ולומדיה מוקדשים לטובת נשמת
הרבני הנגיד הנכבד **הרה"ח ר' אריה (לייבל) בהרה"ח ר' יונה רובין ז"ל**

הלימוד היומי:
פר' בהעלותך | יום ג | י"ב סיון ה'תשפ"ד | פרק ט' פסוק א' - פסוק י"ד
הניזולטר היומי והפצת התורה לרבבות אלפי ישראל מוקדשים
לע"נ כ"ק מרן אדמו"ר רבי אברהם ב"ר נח זצוק"ל
בעל 'ברכת אברהם' מסלונים

אוצר התורה
יהלום יומי מתוך הפרשה

פי נתנים נתנים המה לי (ח, טז) נתונים למשא נתונים לשיר (רשי"י)

גם אם שרויים בסבל ונתונים למשא הגלות, לא פסקו להודות לה' ולהיות נתונים לשיר.

אמרי חיים

בדרך התורה
הפרשה ולקחה – סיפור יומי מעצים

בקבוק שתייה תציל

ויהי בנסע... ויבצו איביך וינסו משנאיך מפניך (במדבר י, לה)

על אחד מכבישי הארץ נסעה מכונית ובה ישב האדמו"ר הקדוש רבי מאיר אבוחצירא – הלוא הוא בבא מאיר – בנו הגדול של סידנא בבא סאלי זכר צדיקים וקדושים לברכה, זכותם יגן עלינו. לפני המכונית נסעה משאית מטען גדולה, לפתע פקד הרב על הנהג לעקוף במהירות את המשאית ולחסום את דרכה. הנהג סבר שמסוכן לעקוף ולחסום משאית באמצע כביש מהיר, אבל הוא ביצע מיידית את שנצטווה, הוא עקף את המשאית וחסם אותה מלהמשיך בדרכה.

נהג המשאית המופתע, ירד ממרום תא מושבו והתחיל לצעוק על נהג הרכב שהחליט להתפרע ולשחק באמצע הכביש. כשהבחין בדמותו הרבנית של רבי מאיר במושב האחורי כעס אף יותר, "כך מתנהגים רבנים" זעף בחרי אף. כשחדל הנהג להביע את תסכולו, פנה אליו בבא מאיר "אני מאוד צמא, תוכל אולי להביא לי בקבוק משקה מהמטען שאתה מסיע במשאיתך?"

הנהג חישב להתפקע ממה שהוא ראה כחוצפה עצומה, "לא די שהחלטתם להתלבי ולהפריע לי בנסיעה, אתם עוד מעיזים לבקש ממני בקבוק שתייה". אך בבא מאיר לא מוותר, הוא מוסיף לבקש מהנהג שיואיל בטובו להביא לי בקבוק שתייה כי הוא עדיין מאוד צמא. אבל הנהג הכעוס מסרב להתרכך מול תחנוני הרב ואינו מוכן להביא לו בקבוק שתייה.

משראה רבי מאיר את פני הדברים, מיהר את נהגו להמשיך בדרך, מותיר את נהג המשאית רוטן ומשתומם.

כעבור רגעים אחדים נחרד הנהג לשמוע קול חבטה עזה, לדאבונו הבחין שהמשאית שהם הותירו מאחוריהם התהפך לתוך התעלה. כשהגיעו כוחות ההצלה, נותר להם רק לחלץ את הנהג כשהוא כבר ללא רוח חיים.

אמר לו בבא מאיר: "ראיתי את להט החרב של מלאך המוות מתהפכת לפני משאיתו של אותו יהודי, לכן ניסיתי בכל כוחי לזכות אותו בגמילת חסד, אך מה יכולתי לעשות שהוא לא השכיל להקשיב לי."

זאת התורה ביאורי מושגים ומונחים בתורה

קברות התאווה

לאחר שהערב רב ביחד עם בני ישראל התלוננו על אכילת המן והתאוו לאכול בשר, הביא הקב"ה להם עופות ממין שְׁלִי לאכילה. בעודם לועסים בשיניהם את הבשר הכה ה' בהם מכה רבה ורבים מהמתאווים מתו תוך כדי האכילה. את המתים הללו קברו שם במקום, ועל שם נקרא המקום ההוא בשם "קברות התאווה".

תורה ברורה

סיכום הנושאים הנלמדים היום בחומשי ודש"י

הנושא היומי בפרשה:

הקרבת קרבן פסח • פסח שני

אין מוקדם ומאוחר:

אמנם הפרשה הראשונה בחומש 'במדבר' נאמרה רק בחודש אייר של השנה השנייה לצאתם ממצרים, כעת מוזכרת כאן פרשת הקרבת קרבן פסח, שנאמרה חודש קודם לכן, בחודש ניסן, בהתאם לכלל של 'אין מוקדם ומאוחר בתורה'.

התורה לא רצתה לפתוח בכך את חומש במדבר, לפי שפרשה זו יש בה גנות לישראל שהקריבו במדבר רק פסח אחד בלבד.

קרבן פסח:

בראש חודש ניסן דיבר ה' אל משה ואמר לו שיעשו בני ישראל את קרבן הפסח בזמנו, אפילו אם ערב פסח יחול בשבת, ואפילו אם יהיו טמאים.

בפסח יש שתי סוגי מצוות: א. 'מצוות שבגופו' – תמים, זכר, בן שנה. ב. 'מצוות שעל גופו' – אכילת מצה ואיסור חמץ שבעת ימים (לפי גירסא אחרת, יש שלש סוגי מצוות: א. 'מצוות שבגופו' – שה תמים זכר בן שנה. ב. 'מצוות שעל גופו' – צלי אש, ראשו על כרעיו ועל קרבו. ג. 'מצוות שחוץ לגופו' – מצה ואיסור חמץ.

משה חזר ואמר פעמיים לבני ישראל את מצוות הפסח, פעם אחת כששמע הדברים מפי ה' בראש חודש, ופעם נוספת בשעת מעשה בערב פסח. ובני ישראל עשו ככל אשר ציוה ה'.

מצות הקרבת הפסח בערב פסח נאמרו בין לבני ישראל ובין לגרי צדק (ואין הכוונה שכל גר יקריב קרבן פסח באמצע בשנה ביום שבו הוא מתגייר).

כרת:

אדם שבערב פסח היה טהור, וגם לא היה מחוץ לבית המקדש, ובכל זאת נמנע במזיד להקריב הפסח הראשון, נענש בעונש כרת.

למה נגרע?:

בערב פסח היו אנשים שהיו טמאים טומאת מת, ולא היו יכולים לעשות את הפסח ביום ההוא. אמנם הם עמדו כבר ביום השביעי לטהרה, לאחר שכבר היזו עליהם את אפר הפרה וטבלו בו ביום, אך מאחר והם היו 'טבולי יום' אסורים בקדשים עד הערב.

על כן באו לבית המדרש לפני משה ואהרן ביחד (ולא יתכן ששאלו את משה ואח"כ את אהרן, כי אם משה לא ידע, אהרן מנין לו). ושאלו אותם 'למה נגרע' שלא להקריב את הפסח, יזרקו כהנים טהורים את הדם, ובלילה ניטהר ונאכל את הקרבן.

אמר להם משה: עמדו ואשמעה מה' מה יצווה ה' לכם. ואשרי ילוד אשה שמובטח לו שכל זמן שרוצה יכול לדבר עם השכינה!

ראויה היתה פרשה זו להיאמר על ידי משה, כמו שאר פרשיות התורה, אך זכו אותם אנשים שתיאמר הפרשה על ידם, כי מגלגלין זכות על ידי זכאי.

פסח שני:

נוכח שאלתם למה נגרע, אמר ה' למשה: כל איש, בין בדור הזה ובין בדורות הבאים, שיהיה טמא טומאת מת בזמן שחיטת הפסח, או שבאותה שעה יעמוד מחוץ למפתן העזרה, שזה נחשב כבר כאילו הוא נמצא בדרך רחוקה, יעשה את הפסח ביום י"ד אייר.

יום זה אין בו דיני יום-טוב, רק דין של הקרבת קרבן. את הפסח השני שוחטים ביום י"ד אייר בין הערביים, ובליל ט"ו באייר אוכלים אותו ביחד עם מצות ומרור. אין איסור לאכול באותו יום חמץ, אולם אין לאכול חמץ ביחד עם הפסח.

חל איסור לשבור עצם מקרבן הפסח השני, או להותיר ממנו עד בוקר, וכל שאר כללי קרבן פסח ראשון חלים גם על פסח זה.

מספר לחיוג מארה"ב: 151-8988-1351
מספר לחיוג מאנגליה: 443-3061-30131

מבחנים | שיעורים במגוון שפות
וסגנונות | חידות | הגרלות | ידיעות
ועדכונים | אזור אישי | ועוד

02.500.20.18

קו 'קול התורה' – שמעו ותחי נפשכם!

